

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 10Er/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815200839
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2016:5815200839.4

Uznesenie

Okresný súd Námestovo exekučnom konaní vo veci oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874, adresa na doručovanie J. Ťatliaka 2052/4, 026 01 Dolný Kubín, proti povinnému: E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., F. ulica XXX/XX, XXX XX O., v exekučnom konaní pre vymożenie pohľadávky 1.823,07Eur o zastavení exekúcie a trovách exekúcie, takto

rozhodol:

I/ Súd exekučné konanie EX 318/15, ktoré sa začalo na základe návrhu oprávneného zo dňa 11.02.2015, doručeného súdnemu exekútorovi: JUDr. Jaroslavovi Kabáčovi ml., Exekútorový úrad Tvrdošín, Trojičné námestie 191 dňa 12.02.2015 pre vymożenie pohľadávky oprávneného vo výške 1.823,07Eur, priznanej voči povinnému právoplatným a vykonateľným Výkazom nedoplatkov č.1423541713 zo dňa 26.11.2014 ktorý vydal Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Dolný Kubín, J. Ťatliaka 2052/4, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 35937874 z a s t a v u j e v celom rozsahu.

II/ Povinný je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 43,19Eur do troch dní po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Súd uznesením č.k. 10Er/92/2015-21 zo dňa 18.05.2015 exekučné konanie EX 318/15 zastavil v celom rozsahu. Zároveň súd rozhodol, že povinný je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 43,19Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Uznesenie vydal vyšší súdny úradník.

Toto uznesenie napadol v zákonom určenej lehote súdny exekútor. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 2CoE/103/2015 zo dňa 14.10.2015 odvolanie súdneho exekútora voči rozhodnutiu okresného súdu, čo do výroku o zastavení exekúcie odmietol a keďže krajský súd nie je oprávnený o podanom odvolaní rozhodnúť, vrátil spis okresnému súdu na postup v zmysle ustanovenia § 374 ods. 4 veta tretia O.s.p.

Následkom podania odvolania došlo k zrušeniu rozhodnutia súdneho úradníka a vo veci opätovne rozhodol sudca (§374 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku, prvá a tretia veta).

Podľa §374 ods.4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Dňa 29.04.2015 bola na Okresný súd Námestovo doručená žiadosť povinného na zastavenie exekúcie, ktorú odôvodnil tým, že dňa 29.04.2015 vymáhanú pohľadávku uhradil priamo oprávnenému a žiadal, aby mu bol súdnym exekútorom odblokovaný účet. K návrhu pripojil fotokópiu dokladu o úhrade sumy vo výške 1.823,07Eur zo dňa 29.04.2015.

Súd na základe uvedeného dňa 05.05.2015 vyzval oprávneného, aby oznámil, či povinný uhradil vymáhanú sumu vo výške 1.823,07Eur dňa 29.04.2015. Oprávnený podaním zo dňa 11.05.2015 doručeným poštou súdu dňa 12.05.2015 oznámil, že povinný dňa 29.04.2015 vymáhanú pohľadávku v úhrnej sume 1.823,07Eur uhradil priamo oprávnenému. Zároveň uviedol, že túto skutočnosť oznámil aj poverenému súdnemu exekútorovi prostredníctvom pošty listom zo dňa 30.04.2015. Ohľadne zastavenia exekúcie oprávnený nemá záujem na ďalšom vykonávaní exekúcie nakoľko jeho pohľadávka bola uspokojená a ďalší postup je na zvážení súdu.

Zároveň súd podaním zo dňa 05.05.2015 vyzval povereného súdneho exekútora, aby sa vyjadril k podaniu povinného a oznámil súdu, či si uplatňuje trovy exekúcie. Ak áno, nech zašle súdu vyúčtovanie skutočných trov exekúcie spolu s exekučným spisom. Uvedenú výzvu súdu prevzal súdny exekútor dňa 06.05.2015. Súdny exekútor podaním zo dňa 11.05.2015 doručeným súdu dňa 13.05.2015 oznámil, že dňa 05.03.2015 vydal v tejto veci Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému zaslané dňa 06.03.2015 a dňa 02.04.2015 na adresu trvalého pobytu, pričom zásielky sa im vrátili ako nedoručené s tým, že povinný si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Povinný mal možnosť a čas si zásielku vyzdvihnúť u doručovateľa. Ďalší pokus o doručenie nasledoval dňa 04.05.2015, pričom doručienka sa im doposiaľ nevrátila. Exekútor uviedol, že úhrada povinného bola vykonaná pod ťarchou exekučného konania, teda až potom, ako sa povinný dozvedel o vydanom príkaze na vykonanie exekúcie príkazaním pohľadávky na jeho osobnom účte v banke. Podľa jeho názoru úhrada istiny už počas trvania exekúcie nie je dôvodom na zastavenie exekúcie a exekučné konanie pokračuje ďalej pre vymoženie trov exekúcie. V prípade, že by súd rozhodol o zastavení exekučného konania, tak, že by exekučné konanie zastavil, a zároveň by rozhodol o povinnosti povinného uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi, musel by ich súdny exekútor dať ďalej vymáhať v inom exekučnom konaní u iného súdneho exekútora.

Súd po preskúmaní spisu zistil, že dňa 12.02.2015 sa začalo exekučné konanie na základe návrhu oprávneného za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného vo výške 1823,07Eur. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie určil za účet, na ktorý možno uhradiť všetky peňažné prostriedky účet oprávneného. Súdny exekútor bol na základe poverenia zo dňa 27.02.2015 poverený výkonom exekúcie. Dňa 05.03.2015 vydal v tejto veci Upovedomenie o začatí exekúcie ktoré však povinnému nebolo doručené. Dňa 29.04.2015 povinný uhradil vymáhanú sumu v plnej výške oprávnenému, čo potvrdil aj oprávnený v podaní zo dňa 11.05.2015. Dňa 06.05.2015 súdny exekútor prevzal žiadosť súdu, ktorou bol vyzvaný, aby sa vyjadril k podaniu povinného na zastavenie exekúcie a žiadosti o odblokovanie účtu a v prípade, že pohľadávka oprávneného bola povinným uhradená, vyúčtoval trovy exekúcie. Súdny exekútor dňa 13.05.2015 súdu oznámil, že exekučné konanie pokračuje ďalej pre vymoženie trov exekúcie a nevidí dôvod zastavenia exekúcie.

Súd poukazuje na skutočnosť, že poverený súdny exekútor v zmysle § 46 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení (ďalej už len „EP“) je povinný postarať sa výkon exekúcie, pričom pri vykonávaní exekúcie má postupovať tak, aby bolo v čo najkratšom čase uspokojené právo oprávneného, aby nedochádzalo k zbytočnému zasahovaniu do práv povinného, zároveň musí rešpektovať a podriaďiť sa rozhodnutiam exekučného súdu. Úkony exekútora sa musia vykonávať tak, aby nevznikali zbytočné trovy exekúcie. Súd zároveň zdôrazňuje, že účelom exekúcie je výlučne vymoženie pohľadávky oprávneného, nie vymoženie trov exekúcie.

V tomto prípade je zrejme, že pohľadávka oprávneného bola uhradená dňom 29.04.2015 priamo oprávnenému. Súdny exekútor preto postupujúc v zmysle zásad rýchlosti a hospodárnosti exekučného konania a najmä v prípade, keď bol súdom výslovne vyzvaný na vyúčtovanie exekúcie svoje nároky si mal uplatniť v zmysle § 47 ods. 3 EP podľa výzvy súdu.

Súd sa zároveň nestotožnil s tvrdením súdneho exekútora, že exekúciu možno zastaviť len v prípade, že budú uhradené aj trovy exekúcie, nakoľko v takom prípade je namieste postup len podľa § 46 ods. 3 EP, t.z. upustenie od vykonávanie exekúcie súdnym exekútorom, nie rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie.

Súd má za to, že zákonodarca zaradením ustanovenia § 47 ods. 3 EP do právneho predpisu upravujúceho exekučné konanie sledoval úpravu postupu súdu pri rozhodovaní o trovách vzniknutých súdnemu exekútorovi v prípade, že došlo k zaplateniu len pohľadávky oprávneného pred uplynutím lehoty na podanie námietok proti exekúcií tak, ako tomu bolo v tomto exekučnom konaní. Odlišným výkladom, resp. výkladom v zmysle úvah súdneho exekútora by bola fakticky deklarovaná nadbytočnosť uvedeného zákonného ustanovenia.

Podľa ust. § 57 ods. 1 písm. f/EP, súd exekúciu zastaví ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Súd potom v súlade s ustanovením § 57 ods. 1 písm. f/EP exekúciu v celom rozsahu zastavil.

Súd postupujúc v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zastavil exekúciu EX 318/15, nakoľko bolo dôveryhodne preukázané, že povinný ešte pred uplynutím lehoty na podanie námietok uhradil celú pohľadávku oprávneného a ďalším výkonom exekúcie by bolo bezdôvodne zasiahnuté do jeho majetkových práv.

O výške trov exekúcie súd rozhodol v súlade s ust. § 200 ods. 1, 2 Exekučného poriadku tak, že súdnemu exekútorovi trovy exekúcie priznal v celkovej výške 43,19Eur, predstavované paušálnou odmenou v zmysle ust. § 14 ods. 1 vyhlášky vo výške 33,19 eur, a náhradou hotových výdavkov v zmysle ust. § 22 ods. 1 vyhlášky za poštovné vo výške 2,80Eur, ktorých vynaloženie mal súd preukázané vykonanými úkonmi a poštovými doručenkami ktoré tvorili prílohu podania súdneho exekútora zo dňa 11.05.2015, zvýšené v zmysle ust. § 196 Exekučného poriadku o 20% DPH zo sumy 35,99Eur vo výške 7,20Eur, nakoľko je jej platiteľom.

O tom kto má platiť náhradu trov exekúcie súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami Exekučného poriadku tak, že podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku uložil povinnosť povinnému nahradiť trovy exekúcie vzniknuté súdnemu exekútorovi.

Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie je súdny exekútor v zmysle ust. § 37 ods. 1 veta druhá Exekučného poriadku účastníkom konania, v takomto prípade súdny exekútor môže využívať len také procesné práva a povinnosti ako iný účastník konania. V konaní o trovách exekúcie je preto súdny exekútor povinný uniesť vo veci dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení obsiahnutých vo vyúčtovaní trov exekúcie. Keďže súdny exekútor nerešpektoval výzvu súdu a nezaslal vyúčtovanie skutočných trov exekúcie a exekučný spis, súd preto mohol súdnemu exekútorovi priznať odmenu a náhradu hotových výdavkov, len za tie úkony a hotové výdavky, ktoré boli súdnym exekútorom riadne zadokumentované a preukázané v súdnom spise a ktoré boli účelné. Súdu sa javí ako neúčelný a nehospodárny postup súdneho exekútora, keď ešte dňa 04.05.2015 zaslal povinnému Upovedomenie o začatí exekúcie, pričom zo súdneho spisu vyplýva, že k tomuto dňu už súdny exekútor mal vedomosť, že povinný uhradil vymáhaný nárok oprávnenému v plnej výške. Zároveň nie je ničím preukázaná obava súdneho exekútora (ide len o jeho domnienku), že v prípade, že by súd rozhodol o zastavení exekučného konania, tak, že by exekučné konanie zastavil, a zároveň by rozhodol o povinnosti povinného uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi, musel by ich súdny exekútor dať ďalej vymáhať v inom exekučnom konaní u iného súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.